

АБЕ СВЪТУЛКА

И тѣ отидоха при Таралежко, който дълбоко спѣше до двата пълни човала съ рѣжъ.

Събудиха го.

Кума Лиса седна върху единия човалъ, усмихна се подъ мустакъ и каза:

— Я, сега разправете какъ стои работата!

— Азъ, — изпрѣчи се предъ нея Тарлю, — хемъ за-сѣхъ, хемъ изравнихъ нивата, а пѣкъ тази мързеливка, — и той блѣсна въ ребрата къртицата, само ора и нищо друго не стори. Затова, Кума Лиске, на мене се пада по-голѣмъ дѣлъ.

Кума Лиса се обърна къмъ къртицата:

— Я му залепи една плесница, дето те рѣгна въ ребрата и дето те нарече мързеливка!

И къртицата извъртѣ такава плесница на Тарля, че искри изкочиха отъ очитѣ му.

Таралежко нищо не каза. Той само приглътна единъ-два пѣти и обърна тѣжния си погледъ къмъ сѣдията.

Кума Лиса пѣкъ се усмихна тайно подъ мустакъ и като стана, каза на Таралежко:

— Абе ти умъ имашъ ли, та се оставяшъ да те бие една нищо и никаква къртица?

Само това чакаше Тарлю. Той се хвърли върху къртицата и се започна страшна борба.

А въ това време, когато тѣ се биеха немилостиво и нищо не виждаха, Кума Лиса нарами и двата чувала и изчезна въ гората.

Владимиръ Русалиевъ